

qui amat, quod JESUS amat ; qui facit Dei voluntatem, sicut eam JESUS fecit, is proprio ejus *Frater* est, ipso JESU testante : *Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic Frater meus est.* (Marci 3. 25.)

DIES XI.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Magister noster.

Punctum I.

Considera Dei bonitatem, qui, postquam nos per Angelos, Patriarchas et Prophetas erudierat, ad nos proprium suum Filium misit ut is nobis esset *Magister*, Legem divinam nos doceret, et ad ejusdem extimularet observantiam. Quantumcumque tibi videaris instructus, ipsi te siste discipulum, omnis instructionis elegantissimum. Tu, qui *Magister* esse deberes, utpote qui alias doces, agnosce ignorantiam tuam et tenebras in iis, que ad salutem et perfectiōnem attinent ; refuge ad divinum illum *Magistrum*. *Ipsum audite* (Matt. 17. 5.) Ille te, quæ ignoras, docebit, dummodo ea simplicitate sis, ut ipsi credas ; ea submissione, ut ipsi obtemperes. *Loquere Domine* ; *quia audit servus tuus.* (1. Reg. 3. 9.) *Vias tuas demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.* (Ps. 24. 4.)

Punctum II.

Considera, divinum nostrum *Magistrum* JESUM, non contentum verbis nos docere, primum cepisse facere quodcumque a nobis fieri volebat : *Cepit JESUS facere et docere.* (Act. 1. 1.) Quoad vixit, suos

sermones semper operibus suis confirmavit, pergitque in Eucharistia exempla præbere omnium virtutum, quas nobis excendas præscripsit. Proh ! quantum ab ejus tua discrepat agendi ratio ! ubi loquendum est, Magistrum agis ; verum an dictis facta respondent ? Egregias ab aliis dispositiones postulas, ut sæpius communicent Corpori Domini ; tu vero, qui quotidie celebras, quas ad tam augustam actionem dispositiones affers ? Conscientiam tuam coram Domino scrutare, et tibimetipsi dic, quod toutes pœnitentibus, ad te recurrentibus, dicis. Pudet, mi Deus ! tot sanctas videre animas, quæ ad Altaria tua majori, quam ego, puritate et devotione accedunt, cum tamen illas ex omni parte superare debarem. Noli permittere, ut aliquando tam ex aliorum factis, quam propriis meis verbis a te condemner.

DIES XI.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Salvator noster.

Punctum I.

Considera, uni JESU proprium esse *saluatoris* nomen ; et, si ante ipsum alii Salvatores fuerint dicti, sensu valde improprio id illis obtigisse vocabulum : hi enim studio suo et labore dumtaxat salvarunt, JESUS autem salvavit Sanguinis sui pretio ; hi, certum modo hominum numerum, JESUS, omnes omnino homines : hi, a malis solum temporalibus, JESUS, ab æternis ; hi, tantum illo, quo hic vixerunt, tempore, JESUS, tempore omni, adeo ut salvare neque hactenus destiterit, neque usque ad consummatio-

nem sœculi sit destiturus. Itaque nunc potissimum, cum amabilissimum hunc Salvatorem possides, grato amantique animo exclama : *Hic est vere Salvator mundi.* (Joan. 4. 42.) Omnino, mi^{ss}u*s*! alium, quam te, Salvatorem non novi ; nec meam ab alio, quam a te. Salutem expecto : *Non est in alio aliquo Salus.* (Act. 4, 12.)

Punctum II.

Considera, tibi, quantumvis per JESUM salvato, etiamnum opus esse, ut pro te Salvatoris munus continet ; quia semper habens peccata, quæ deleantur; pugnas, quas sustineas : tentationes, quas metuas : nihil potes, et assidue periclitaris exitio, ni fulcariis divina gratia, quæ per sola hujus Salvatoris merita peti debet et impetrari. Magna igitur cum fiducia ejus implora auxilium, et inter tot mala, quæ te undequaque circumstant, ingemiscens exclama : *Dominne, salva nos ; perimus.* (Matt. 8. 25.) In medio mundo, tamquam in procelloso mari, versor : actum est de me, perii, si vel unico temporis punto me deserueris. Ab infirmitate tua plurimum time, omnia a JESU, Salvatore tuo, spera ac propone vitare peccati occasiones.

DIES XII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Hospes noster.

Punctum I.

Considera, eumdem Deum, qui medius inter Angelos et Sanctos in cœlis habitat, dignari in corde

tuo, instar *Hospitis* in sua domo, mansionem facere, et mirabundus cum Propheta quære : magne Deus ! *Quid est homo, quod memor es ejus, aut filius hominis* (id est, justus, secundum interpretationem divi Augustini) *quoniam visitas eum ?* (Ps. 8. 5.) Non sum nisi pulvis et cinis, portio mea non est alia, quam corruptio et peccatum ; quoniam tamen ita tibi placitum est, obsecro, Domine, si inveni gratiam in oculis tuis, ne transeas servum tuum. (Gen. 18. 3)

Punctum II.

Considera, Domum Dei speciatim decere Sanctitudinem, et JESUM sibi semper habitacula munda expetiisse. Elegit sibi casta Virginis sanctissimæ viscera ; in nitido et bene strato cœnaculo Eucharistiam instituit ; post mortem voluit nova sindone involvi, et novo condi Sepulcro. Porro considera, ipsum suos Hospites, puta beatissimam Virginem, Zacharie domum, alteram Nuptiarum in Cana, Mariæ Magdalense castellum, et tandem, post suum obitum, Limbos largissime remunerasse. Igitur Hospitis hujus Majestas, tum etiam copiosi favores, quos sua afferunt præsentia, te exstimplent, ad dignam ipsi præparandam habitationem. Ora, ut ille ipse te iis ornent virtutibus, quæ necessariae sunt ad nitorem tui cordis, quod sibi delegit in Tabernaculum : Etenim *Nisi Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.* (Ps. 126. 1.)

DIES XII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Viaticum nostrum.*

Punctum I.

Considera, nos in hoc mundo velut peregrinos esse et viatores ; terram nobis exilium et viam ; cœlum patriam nostram et cursus nostri terminum : JESUM que in Eucharistia sese nobis præbere tamquam *Viaticum*, quo in nostra peregrinatione sustentemur, et iter coptum usque ad finem continuemus. Sane, tam potenti præsidio indigebamus ad vires nostras instaurandas. Illud nobis subministravit JESU misericordia, ne absque *Viatico* dimissi, in via deficeremus : *Si dimisero eos jejunos, deficit in via.* (Marc. 8. 3.) O JESU mi, o tua in me Charitas ! quomodo condigne te laudem atque glorificem ? Concede propitius, ut mihi prospicit tam salutare remedium. *Viaticum* mihi sto in vita, et in hora mortis : *Quoniam ego avena sum apud te et peregrinus, sicut omnes Patres mei.* remitte mihi, ut refrigerarer, priusquam abeam et amplius non e o. (Psalm. 38. 13. et 14.)

Punctum II.

Considera, te, hoc Sacro *Viatico* refectum, teneri novo fervore incedere ; propterea enim tibi datum est. In via perfectionis et salutis pergere debes, numquam gradum sistere, aut alio deflectere, donec ad viæ terminum perveneris ; prout et Elias fecit, qui cum Panem, sibi ab Angelo, Dei jussu, allatum, manducasset, *Ambulavit in fortitudine cibi illius,*

quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, usque ad mortem Dei Horeb. (3. Reg. 19. 8.) Te quidem, qui toties hoc Sacro *Viatico* es roboratus, in semita virtutis jam longe profecisse oportuerat ; et tamen vix eam tenere cepisti. Confundere coram Domino : time, ne te ex improviso nox occupet, et tempus perditum redimere stude.

DIES XIII.

ANTE MISSAM.

Jesu, in Eucharistia, *Medicus noster.*

Punctum I.

Considera JESUM et animarum et corporum nostrorum supremum esse *Medicum*. Morbos nostros aprime novit; iis condolet; ad eos curandos in terram venit; in hoc, dum vixit, totus fuit, ut ægris succurreret; et, si ad ipsum tanta fiducia, qua quondam infirmi, de quibus meminit Evangelium, recurramus, etiam nunc potens est tollere nostras infirmitates, tam spirituales, quam corporales. Te ergo coram ipso agnosce infirmum, ejus ope quam maxime indigentem. Ah ! JESU ! Ecce, quem amas, infirmatur. (Joan. 11. 3.) De tua, modo velis, me sanandi potentia nequaquam dubito, Domine, si vis, potes me mundare. (Matt. 8. 2.) Age itaque, Divine Medice, ad adjuvandum me festina (Ps. 69. 1.) *Sana animam meam, quia peccavi tibi.* (Psalm. 40. 5.)

Punctum II.

Considera, quod Divinus hic *Medicus* non solum noscat mörbes nostros, istosque solo verbo sanandi

voluntatem habeat atque potentiam, verum quod dolores nostros nostrasque infirmitates ipse quoque portaverit : *Vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit.* (Is. 53. 4.) Ut propria sua experientia nosceret medicinam, qua indigemus, illicie efficaciam posset tribuere, ipse tentari voluit, jejunavit, sudavit, fatigatus fuit, tristis factus est et turbatus, imo passus est in omnibus animæ sue potentiis et in cunctis corporis sui membris. O *Medice* misericordissime ! Quis umquam vidit tibi similem ? Quis magis idoneus, ut nostris compati possit infirmitatibus, cum ipse, peccato excepto, cunctas nostras miserias fueris expertus ? *Tentatum per omnina pro similitudine absque peccato.* (Heb. 4. 15.) Quid efficacius, o Sacerdos, fidem tuam excitare poterit ? Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. (Heb. ibid.)

DIES XIII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Medicina nostra.*

Punctum I.

Considera JESUM in Eucharistia non solum esse animarum et corporum nostrorum sumnum Medicum, verum etiam seipsum in hoc Sacramento nobis dare, ut sit cunctis infirmitatibus nostris *Medicina*. Non minorem nunc quam olim habet virtutem ; si tunc absens sicut et præsens ægrotos sanabat, quid nunc in te efficere non poterit, dum ipsum in corde tuo præsentem possides ? *Benedic, anima mea, Domino, qui sanat omnes infirmitates tuas.* (Ps. 102. 3.)

Quomodo igitur tot adhuc subjaceo infirmitatibus, qui toties hanc sumpsi *Medicinam* ? Defectus non est in *Medicina*, summa est, efficax, universalis, infinitas alias sanat infirmitates. Culpa itaque, confiteor coram te, mi Deus, in me est. Da mihi gratiam, ut omnem meam in hac divina *Medicina* fiduciam collocem.

Punctum II.

Considera, quales esse debeat tuæ dispositiones, ut *Medicina* hæc in te operari valeat. 1º Oportet, ut sincere velis sanari. *Vis sanus fieri?* (Jo's 5. 6.) Num cuncta facere, cuncta moliri, cuncta pati, cuncta vis sacrificare, ut sanari possis a tua superbia, a tua iracundia, a tua avaritia, a tua sensualitate ? Sine hac dispositione inutilis porro tibi erit hæc cœlestis *Medicina*. 2º Necessæ est, ut firmiter credas, quod sumpta *Medicina* sanare te possit ! hæc ipsa est dispositio, quæ infirmis, quos Evangelium citat, sanitatem reddidit ; uti patet ex sepius ibidem a fide petitæ sanationis causa : *Fides tua salvam fecit.* (Matt. 9. 22.) Denique necesse est, ut nullus in te sit obex, id est, nullum saltem peccatum mortale, quo impeditur *Medicina* effectus. Has dispositiones assume, et, ne tibi tam præstans *Medicina* in toxicum vertatur, Deum ora, ut ipsem ad vulnera tua illam applicare dignetur.

DIES XIV.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Consiliarius noster.*

Punctum I.

Considera, JESUM a Propheta *Isaia Consiliarium* vocari, et reipsa nostrum esse in Eucharistia. Si quondam Judei, in minimis etiam dubiis, consulabant Deum ante Arcam Fœderis, quædivinae præsentiae dumtaxat symbolum erat: quanto magis oportet, ut nos JESUM consulamus in Eucharistia, ubi vere et substantialiter est præsens. Ejus sane consilio tum nobis, tum aliis egemus plurimum in variis casibus, qui subinde recurrunt. Quotquot in Ministerio nostro committimus errores, ex eo proveniunt, quod Dominum non satis consultemus. Hunc igitur *Consiliarium* ad ieo nec fideliorum invenies, nec sapientiorem, nec prudentiorem, nec rebus tuis addictiorem. Ipse est omnium bonorum consiliorum fons et auctor: *Ego sapientia, inquit, habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia* (Prov. 8. 12. et 14.) o Jesu ! in dubiis meis ad te refugiam : esto mihi *Consiliarius.*

Punctum II.

Considera, Divinum illum *Consilium*, ut consiliorum suorum nos faciat particeps, duo a nobis exigere, docilitatem nempe, et fidelitatem. Incipe igitur tua deponere præjudicia, privatis tuis sensis et studiis renuntiare propriam tuam abdicare voluntatem, omnemque humanam prudentiam exuere ut

soli JESU audias et sequaris consilia. Hunc in finem suppliciter cum Salomone ora: *Domine Deus, ego sum puer parvulus, et ignorans egressum et introitum meum ; et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, dabis ergo servo tuo cor docile, ut populum tuum judicare possit, et discernere inter bonum et malum.* (3. Reg. 3.)

DIES XIV.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Amicus noster.*

Punctum I.

Considera JESUM in Eucharistia modo prorsus sensibili declarare, se vere nostrum *Amicum esse*; quandoquidem in illa cum nobis agit adeo familiariter, ut quidquid habet, et quidquid est, nobiscum communicet, omnes nostras necessitates inspiciat et sublevet; non solum ad nos veniat, verum etiam in nos introeat; denique tam intime se nobis conjungat, ut quodammodo quid unum cum ipso efficiamur. Vehementer exulta, quod dignus sis, qui JESUM, verissimum *Amicum* tuum, totum possideas : ipsi, ut amicorum optimo, tua depreme concilia, miseras detege, omnia revela, nihil cela : necessariam tibi consolationem apud ipsum repieres. Dic cum Cantorum Sponsa : *Dilectus meus mihi, et ego illi.* (Cant. 2. 16.)

Punctum II.

Considera, JESUM Amicum esse, ab amicis aliis omnino diversum. Amico sincero, fido, stabili, a propriis commodis alieno nihil est rarius, propria tua experientia indice. An talem umquam amicum in mundo invenisti? Nonne plerique amici falsi sunt? Nonne in speciem dumtaxat et verbo tenus diligunt? Vitiis nostris blandiuntur et addunt fomitem. Tamdiu tantum nos colunt, quamdiu eis honori et utilitati esse possumus. Temporis et fortunae cedunt vicissitudinibus, ambientes scilicet nostram amicitiam, cum in prosperis: vitantes autem, cum in adversis sumus. Curigitur erga tales afficeris? Quidni JESUM tibi solum et unicum Amicum habere cupias? An tibi, in ulla angustia redacto, umquam defuit? Num perfectior ipso inveniri potest? o JESU! te unum post hac amare, tibi uni confidere statuo: *Inveni quem diligit anima mea; tenui eum nec dimittam.* (Cant. 3. 4.)

DIES XV.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Itineris Dux noster.

Punctum I.

Considera, JESUM e coelis in terras descendisse, ut in vita nostra itinere Dux nobis esset, atque nunc quoque in Eucharistia Dux nostri officium implere. Ante nos viam coeli emensus, hanc certo novit, et tuto proinducere non potest. O JESU! *Notam fac mihi viam, in qua ambulem.* (Psalm. 142. 8.) Eheu!

vias forte hactenus secutus sum fallaces; vias, quæ ducunt ad mortem: quare iterum te iterumque oro: *Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.* (Psalm. 118. 35)

Punctum II.

Considera, JESUM, qui Dux tuus est, etiam esse viam quam tenere debes. Quærebat ex JESU S. Thomas Apostolus: *Domine, quomodo possumus viam scire,* (Joan. 14. 5.) qua nobis incedendum? Cui respondit JESUS: *Ego sum via, nemo venit ad Patrem nisi per me* (Joan. 14. 6.) o Quam haec via sancta est! quam tuta! sed quam parum illam huc usque es secutus! Tua interest, ut hanc viam ineas, et in ea ad mortem usque perseveres. Ad hoc gratiam enixe flagita ab ipso JESU, cum non aliud detur medium ad salutem: *Per me si quis introierit, salvabitur.* (Joan. 10. 9.)

DIES XV.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Itineris Comes noster.

Punctum I.

Considera, JESUM in Eucharistia quodammodo agere itineris nostri Comitem: quamvis enim gloriosus sit et immortalis; videtur tamen in Eucharistia vitam resumere viatoris, non solum applicando unicuique nostrum singulatum, quidquid generatim pro omnibus operatus, locutus et passus est; verum etiam nobis cohabitando, nos, dum ægritudine denti sumus, visitando, dum angustiis pressi, juvan-

do. Nonne maximo tibi ducis honoris, JESUM habere Comitem tui itineris? Ergo meritas ei gratias refer; et, quia tecum habitare ipse dignatur, nihil æque te, quam cum ipso habitare delectet. Cave, ne te culpa tua deserat: *Ne derelinquas me, Domine Deus meus; ne discesseris a me.* (Ps. 37. 22.)

Punctum II.

Considera, cum velit JESUS Dux et Comes noster esse, nos teneri ad ipsum sequendum, ejusdemque fideliter insistendum vestigiis. Quid autem est sequi JESUM, nisi ipsum imitari? Quid insistere JESU vestigiis, nisi vivere, uti ipse vixit, vel uti viveret, si in eo foret statu, in quo nos sumus? Interim quotidie JESUM, Comitem nostrum, recipimus, ac nihilominus vias carpimus, viis, per quas nos ducre vult, prorsus contrarias. An non hoc est velle deviare, et nobis ipsis illudere? Divinissime JESU! infideliter egi, præteritos ignosce errores; deinceps Sequare te quocumque ieris: (Matt. 8. 19.) Quinimo Domine, tecum paratus sum et in carcерem, et in mortem ire. (Luc. 22. 33.)

DIES XVI.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, Mediator noster.

Punctum I.

Considera, JESUM, qui fuit noster Mediator in Crucē, nunc quoque Mediatorem nostrum esse in cœlo sed modo specialiori in Eucharistia. Deus est, æqualis Patri; Homo est æqualis nobis; atque adeo causam

Patris sui et nostram perfecte gerere potest. Quantum nostra refert, novit totam multitudinem et gravitatem nostrarum offendarum; novit omnes nostras necessitates; preces nostras audit. Quantum vero Patris sui Cœlestis interest, ipsi offert satisfactionem condignam, honores tribuit infinitos, et nostras exhibet miseras. o Nos felices, qui tales habemus Mediatorem apud Deum infinitam Majestatis, quem tam enorriter offendimus! Si quis peccaverit, ait S. Evangelista Joannes, *advocatum habemus apud Patrem JESUM CHRISTUM justum.* (1. Joan. 2. 1.) Cum fiducia ad divinum illum Mediatorem refuge; et, ut tibi pro sit ejus mediatio, tuas ejus uni intentionibus.

Punctum II.

Considera, JESUM, etiamsi solussit *Mediator* Deum inter et homines, quia Patri suo solus reconciliare nos potest; tamen ex singulari gratia voluisse nobis concedere reconciliationis Ministerium, ut suo loco, nomine et meritis, munus *Mediatoris* per nos continuaret: *Dedit nobis Ministerium reconciliationis.* (2. Cor. 5. 18.) Hoc Ministerio fungimur in Sacramento Pœnitentiae; potissimum autem in Altari, ubi æternō Patri Filium suum unigenitum JESUM CHRISTUM immolamus. Quam sanctitatem, quem zelum, quam pœnitentiam a nobis non requirit augustum illud *Mediatoris officium?* At, quam procul ab his dispositionibus distamus! Piissime JESU! supple quod mihi ex hac parte deest; Patri tuo me concilia, priusquam de aliis conciliandis cogitem: tua mediatione mihi magis, quam populo opus est; quia graviora mea delicta. Quis alius præter te mihi illorum impetrat remissionem? Ea igitur delere digneris, ut Sacrificium, quod offerre paratus sum, tibi sit acceptum.

DIES XVI.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Pax nostra.*

Punctum I.

Considera, JESUM per suam virtutem mundo Pacem dedisse, eamdemque conservare per Eucharistiae Sacramentum, quod propterea a sanctis Patribus dicitur *Vinculum Pacis*; cum Deo scilicet, cum proximo, et cum nobismetipsis. Sancta illa Pace nunc frueris: JESUS enim nunc in medio cordis tui eamdem tibi Pacem et optat et dat, quam discipulis suis dedit, dum stabat in medio eorum, dicens: *Pax vobis.* (Luc. 24. 36.) An aliiquid in universo terrarum orbe inveniri potest, quod felicem adaequet sortem illius animæ, cui Pax est cum Deo? Non est donum eo excellentius; quippe quod, divo Paulo teste, omnem sensum exsuperat. *Pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum.* (Phil. 4. 7.) De eo lætare, et gratias age.

Punctum II.

Considera, cum Pax sit donum adeo pretiosum et præstans, tibi totis viribus connitendum esse, ut eam custodias: primo, vitando peccatum: *Non est Pax impiis.* (Is. 48. 22.) Secundo, te in omnibus submittendo divinæ voluntati: *Quis restitit et, et Pacem habuit?* (Job 9. 4.) Tertio, fideliter serventerque implendo, quidquid est status tui et conditionis: *Justitia enim, et Pax osculatæ sunt.* (Ps. 84. 11.) Prædicta Pacis media executioni mandare statue.

Omnino, mi Deus! sic statuo, et pro nulla re mundi, Pacem, quæ mihi tecum intercedit, amittere volo. Firmissime propono, illam, divina tua gratia aspirante, ad extreum usque halitum conservare, quidquid natura inde pati debuerit.

DIES XVII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *nostrarum actionum Testis.*

Punctum I.

Considera, JESUM quarumlibet hominum actionem esse *Testem*, cum, qua Deus, ubique sit, et, quidquid intra et extra nos agitur, perspiciat: peculiari tamen modo in Eucharistia nostrarum actionum est *Testis*; quia quotidie in Templis nostris stamus in ejus conspectu, et præcipuas religiosi debiti nostri coram ipso obimus functiones; quarum longè nobilissima, in sacrosancto Missæ Sacrificio, circa augustinam ipsius Personam versatur. Quodecumque ergo facimus, et modum, quo facimus, videt. Jam nunc *Testis* est earum, in quibus es, dispositionum. Circa hanc veritatem Actum Fidei elice: *Venit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto.* (3. Reg. 17. 1.) Summe Deus, qui cordis mei arcana intueris, idoneusne tibi videor, qui ad te veniam? An anima mea munda satis? An nihil in ea, quod divinitutæ displiceat præsentia? Quam juste hic mihi timeo! fac, quæso, cognoscam, quod mihi est occulatum, et detestabor, quod tibi est odiosum.

Punctum II.

Considera, plerosque defectus nostros inde oriri, quia non sat firmiter credimus, quod Deus nos videat et ubique sit praesens; atque idcirco JESUM, modo sensibili sub Sacramentalibus Eucharistiae speciebus, inter nos degere voluisse. Sed heu! numquid, ex quo tempore hoc Mysterium cognoscimus, fidem habemus vividorem? Numquid attentiores, reverentiores, religiosiores sumus in Templo et ad Altare? o! Quot Ministerii nostri functionibus miscentur immodestiae, irreverentiae, dissipationes? Quis nos Sacra operantes intuens, dicat, nos credere realem JESU CHRISTI in Eucharistia presentiam? Repara tandem, quidquid in hoc sacro Mysterio in JESUM deliquisti, et te dispone ad eum jamjam majori, quam antehac, devotione suscipiendum: *Qui timent Dominum, preparabunt corda sua, et in conspectu illius sanctificabunt animas suas.* (Eccl. 2. 20.)

DIES XVII.**POST MISSAM.**

Jesus, in Eucharistia, nostrarum actionum Judex.

Considera, eundem JESUM, qui in fine saeculorum, summa cum Majestate, veniet judicaturus vivos et mortuos, quique in fine vita nostrae, decidet de salute aut damnatione nostra eterna, in Eucharistia, quasi in suo tribunali, residere, ubi quotidie in nos fert sententiam vel gratiae, vel mortis; prout nempe ipsum vel digne, vel indigne sumimus: *Qui*

enim, dicente Apostolo, manducat Corpus Domini, et bibit ejus Sanguinem indigne, judicium sibi manducat et bibit. (1. Cor. 11,29.) Adora Jesum, tamquam tuum in Eucharistia *judicem: ipse est, qui constitutus est a Deo iudex.* (Act. 10. 42.) Honora omnes ipsius, qua *judicis, perfectiones, potestatem, sapientiam, justitiam; time a judiciis, quae pronuntiavit de omnibus Sacrificeis, quae celebrasti a primo die, quo es factus Sacerdos, usque hodie: Totum te ipsi committe. o Mi Deus!* In manibus tuis sortes meæ. (Psalm. 30. 16.) Sortium mearum te constitui arbitrum et ex nunc omnibus, quae de mea vita, morte, aeternitate statuisti, me ultra et lubens subjicio.

Punctum II.

Considera, quousque se JESU, tui in Eucharistia *Judicis, extendat Bonitas. Omnem suæ Majestatis splendorem abscondit, ut tibi liberiorem ad se prebeat accessum, paratus te quolibet tempore audire tuisque favere postulatis. Gratulare tibi tam benigno tam facili *judice*; in rem tuam utere hoc gratiae et misericordiae tempore, antequam furoris et vindictæ ejus dies adveniat; dum potes, contende ipsum fletere: Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.* (Psalm. 6. 1.) Corripe me ut Pater, non ut *Judex*: corripe me, ut salves, non ut perdas. *Miserere mei, Domine; quoniam infirmus sum* (Ibid. 2.) Offensas meas, non pro contumeliis divinæ Majestati tuæ illatis sed pro infirmitatibus habe: Misericordiam peto; misericordiam praesta: *Deus, propitius esto mihi peccatori.* (Luc. 18. 13.)

*Amplius vero et amissus sum in misericordia. nihil
rem in vestris misericordiis sicut boni bluq. flosculis q.
real. stoli te astrol. l' amissioq. sicut sive mis-
tus puto surat sicut vod ab l' amissioq. sicut sive*

DIES XVIII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Premium nostrum.*

Punctum I.

Considera, *Premium animæ tue esse inestimabile:*
Non corruptibilis auro vel argento redempti estis,
sed pretioso Sanguine, quasi Agni immaculati. (I. Pet. 1. 18. 19.) Hoc animæ tue *Premium* in Eucharistia habes. Quanti hoc igitur *estimare* te oportet? Quantum JESU causa facere, qui tantum tui causa fecit? Nonne justum est, ut te totum illi consecres? illi soli servias, illum, quoad maxime potes, glorifices, et venerabundus portes in tuo corpore? Ita quidem concludit gentium Apostolus: *Empti enim estis pretio magno: glorificate et portate Deum in corpore vestro.* (I. Cor. 6. 20.) Divine JESU! de meo corpore, de mea anima dispone, ut tibi sint pro Tabernaculo et Sanctuario: tibi, quæ tua sunt, offero: *perpetuum in ea exerce dominium.*

Punctum II.

Considera, *Premium*, quod JESUS ad nos redimendos persolvit, quantumvis infinitum sit, et solvendis mille mundis plus quam sufficiens, tamen effectum non sortiri nisi in quantum nos ipsi illud nobis applicamus per dignam Sacramentorum frequentationem. Quantum adhuc egerimus JESU Sanguine purificari? Quid non nobis agendum restat, ut meritum ejus nobis applicemus? Labores et Mors JESU quam paucis prosunt! de hoc ipse JESUS conqueri-

tur per Prophetam suum *Isaiam*; *cave, ne in te quadrat: In vacuum, inquit, laboravi, sine causa et vane fortitudinem meam consumpsi: ergo judicium meum cum Domino, et opus meum cum Deo meo.* (Is. 49. 4.) o Mi JESU! noli permettere, ut mihi tantum *Premium* perreat: quin potius pretiosissimi Sanguinis tui virtute animam meam emunda.

DIES XVIII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Merces nostra.*

Punctum I.

Considera, eumdem JESUM, qui in *cœlo Merces* est Angelorum Sanctorumque omnium, tuam quoque esse in Eucharistia; sub hac differentia, quod ipsum Beati in *cœlo* videant facie ad faciem; tu vero Sacramenti velamine obductum duxat possideas. o Admirabilem JESU bonitatem, qua nobis in Eucharistia, Mercedem nostram per anticipationem tribuit! Miles non coronatur, nisi postquam strenue certaverit: non solvit stipendum operanti, nisi absoluto opere: at nos JESUS, nondum meritos, præveniendo compensat. Exulta, anima mea, et ex gaudio, quo nunc in terris afficeris, metire gaudium, quod postea percipies in *cœlis*, ubi Deo tuo, quem hic tantum imperfecte sub velamine possides, perfecte frueris: *Quam dilecta Tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit et deficit anima mea in atria Domini* (Ps. 83. 1.) o Mi JESU! da, obsecro, ut te, quem toutes in hac vita suscipio, in altera æternum perfruar. *Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua, et Sancti tui benedicant tibi.* (Ps. 144. 10.)

Punctum II.

Considera quanta sit in nos liberalitas et magnificencia JESU. Se nobis quotidie dat, ut exiguum, quod ejus gratia facimus, abunde remuneret. Si ipsum in hoc Sacramento semel tantum in vita acciperemus, tamen major nostro merito merces foret: hanc autem dat toties, quoties sacrificamus. O! quam nos oportaret in ejus Ministerio esse ferventes, dum interim tam torpidi, tam tepentes sumus, ut vix, quod nostrae obligationis est, faciamus! Confundere, anima mea, et in posterum *Da Altissimo, secundum datum ejus, et in bono oculo ad inventionem facito manuum tuarum: quoniam Dominus retribuens est, et septies tantum reddet tibi.* (Eccl. 35. 12. et 13.)

DIES XIX.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Vita nostra.*

Punctum I.

Considera, JESUM in Eucharistia aequo vivere, ac ante in terra vixit, et modo vivit in celo. Cum autem in actione vita consistat, sequitur, ipsum in Eucharistia continue agere. Hinc non cessat ibi prose et pro nobis, plures Patri suo dare laudes et honores, quam unquam dederint ac daturi sint simul omnes Angeli et Sancti: ibi de nobis cogitat, pro nobis orat, et ultra quam meremur, nos donis suis prævenit, adeo ut dicere idem possit in Eucharistia, quod in vita mortali dixit: *Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem* (Joan. 6. 58.) o Quam *Vita JESU* in Eucharistia sancta est! utinam illam aliquatenus saltem

imitemur! non alteram ob causam facti sumus Sacerdotes, quam ut in terris *Vita JESU* in nobis perennet. Ah! mi JESU, gratiam concede, qua in me destruam quaecumque vitam aliam; vitam scilicet, quæ sensibus, quæ passionibus, quæ natura aut etiam ratione, superbia et amore proprio præoccupata, regitur, ut deinceps nonnisi vita Fidei, et *Vita tua Divina vivam.*

Punctum II.

Considera JESUM, qui est *Vita æterna*, quæ, ut loquitur S. Joannes, *Erat apud Patrem*, quæque nobis in ejus Humanitate, sub vita mortalium velamento, est manifestata, in Eucharistia esse fontem omnis vitaæ gratiæ, quæ diffusa est in cordibus nostris: ipsum *Vidimus*, inquit idem S. Evangelista, *plenum gratiæ et veritatis* (Joan. 1. 14.) Accurre ad exundantem hunc fontem, ut gratiae et virtutis Vita tibi tantopere necessaria, implearis: in te salutarem esuriem ardentemque sitim illius justitiae excita, ut ea refocilleris ac satieris; et dic cum muliere Samaritana: *Domine, da mihi hanc aquam ut non sit iam*. (Joan. 4. 15.)

DIES XIX.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Mors nostra.*

Considera, JESUM, qui habet Vitam in semetipso manentem, estque nobis in Eucharistia fons Vita,

se ipsum, sub hujus Sacramenti inanimatis speciebus, redegisse ad statum Mortis cuiusdam Mysticæ, ut sic Patrem suum honoraret amplius et evidentiora sua erga nos amoris daret testimonia; ita ut jure potiori, quam aliquando S. Paulus, dicere possit: *Quotidie morior.* (1. Cor. 15. 31.) Jamjam pro te in Altari est mortuus; quid illi pro tanto benefacto es retributurus? Si forent tibi mille vitæ, nonne te promptum esse oporteret, ut illas ad unam omnes ipsi impenderes? Saltem paratus esto, tuam in ejus obsequium dare, et, quavis occasione Oblata, exponere ad ejus gloriam, et proximi salutem. o JESU! non sum equidem dignus, qui pro tuo nomine subeam martyrium, quod tot Sancti subierunt; hoc tamen firmissime propono, propter te omnia perpeti. *Desiderium habens dissolvi, et esse cum Christo.* (Phil. 1. 23.)

Punctum II.

Considera, JESUM sese redegisse ad hunc Mortis statum, ut suo exemplo te doceret ita vivere, ac si fores mortuus; id est, sine ulla erga mundum, et sine inordinata erga te ipsum et quaslibet creaturas affectione. Atque hoc pacto, quoties Corpori JESU communicabis, toties annuntiabis ejus Mortem: *Quotiescumque enim, ait Apostolus, manducabitis panem hunc, Mortem Domini annuntiabitis* (1 Cor. 11. 28.) Verum, quam longe abes ab illo Mortis statu, in quo te esse oporteret! In memoriam revoca, quod JESUS olim dixit: *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum aferat.* (Joan. 12. 24. et 25.) Fac, o mi JESU! fac, ut mundo moriar et mihi: ut oculos habeam, et non videam; aures habeam, et non audiam; omnes meos sensus immoderatosque animi motus per mortificationem destruam, et sic

tandem configurer statui Mortis, quem propter me assumere non es dignatus.

DIES XX.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Cibus noster.*

Punctum I.

Considera, JESUM in Eucharistia velle nostrum esse Cibum, ad vitam divinam, quam accepimus, nutriendam in nobis et conservandam: nam Spiritus Sanctus datus est nobis ut in nobis habitat, et sit vita animæ nostræ, quam vitam *Cibus* Eucharisticus in nobis fovere debet et conservare. Ideo Jesus dicit, se venisse, *Ut vitam habeant, et abundantius habeant;* (Joan. 10. 10) Hoc est, se venisse in mundum, ut nobis primam daret vitam, peccata nostra tollendo: et se nunc quoque in nos venire in Eucharistia, ut primam illam vitam conservet et augeat. o Infinitam sapientiam et bonitatem JESU, modo adeo mirabilis animam nostram nutritis in hoc Mysterio! qua cura sacer ille *Cibus* mihi est sumendum! qua puritate! monente Apostolo: *Probet autem seipsum homo, et sic de pane illo edat.* (1. Cor. 11. 28.)

Punctum II.

Considera igitur, divinum hunc *Cibum*, siquidem dignè sumitur, stupendos in anima nostra effectus producere: 1°. Intime nos cum JESU unit, secundum hæc JESU ipsius verba: *Qui manducat meam carnem, et bibit meum Sanguinem, in me manet, et ego*

in illo. (Joan. 57.) 2º In nobis spiritualem vitam gratiae conservat et auget. 3º Mentis nostrae cupiditates et inordinatos motus coercet et subigit, nobisque rerum divinarum dat gustum. Inspice; an celestis ille *Cibus* hos omnes effectus sit in te consecutus. Fortasse hactenus nihil ex illo utilitatis percepisti. Si ita est, time ne *Cibum* illum acceperis male dispositus, sine gusto, et cum aliqua ad peccatum adhæsione. Ah! mi Deus! ne mihi tantum malum eveniat, da, ut gratia et virtute crescam ad mensuram, qua sacram hunc *Cibum* accipio: eum a te hodie peto tanta aviditate, quanta famelius alimenta petit: *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* (Luc. 11. 3.)

DIES XX.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Gratia nostra.*

Punctum I.

Considera, hanc esse differentiam inter Eucharistiam et reliqua Sacraenta, quod haec quidem gratiam conferant ea rite suscipientibus; illa vero, et *Gratiam* conferat, et *Gratiarum omnium auctorem et plenitudinem, JESUM CHRISTUM Dominum nostrum, verum Deum, verumque hominem, contineat: In ipso, inquit S. Paulus, inhabitat omnis plenitudo Divinitatis corporaliter; (Col. 2.9.) id est, substantialiter; non autem in figura, vel per solam gratiae inhabitationem. Quæ tua modo felicitas, qui *Gratia auctorem* in propria substantia possides! debitum cultum et adorationem illi redde; postula, ut te sanctificet, tibique conferat mensuram *Gratiae*, convenientem necessitatum tuarum multitudini, et status tui sanctitati.*

ni sis aidon in lege iustitiae sicut secesserat in misericordia in locum uulnus in Punctum II.

Considera, te, dum accepisti **JESUM**, auctorem **Gratiae**, accepisse fontem omnium *Gratiarum*, quibus cumulati fuerunt Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, sancti Sacerdotes et Pénitentes, teque nunc omnes illas *Gratias* in **JESU** possidere. Quanta bonorum abundantia! quam ineffabiles divitiae! an iis me tam parum profecisse oportuit? Qui fit, ut non habeam Apostolorum zelum, patientiam et fortitudinem Martyrum, fidem Confessorum, puritatem Virginum, pietatem sanctorum Sacerdotum, et sanctorum Pénitentium mortificationem, cum toties omnium illarum virtutum auctorem et fontem recipiam? Ah! Domine, *Anima mea sicut terra sine aqua tibi.* (Psalm. 142. 6.) Padore suffundor, reus sum, Sanctorum tuorum me damnat exemplum: *Gratia tua* fuerunt fideliores quam ego, qui tamen eo tuae *Gratias* sum indigentior, quo sum virtutum pauperior: *Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea; et labii exultationis laudabit os meum.* (Psalm. 62. 6.)

DIES XXI.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Refugium nostrum.*

Punctum I.

Considera, **JESUM** in Eucharistia esse *Refugium nostrum*: sicut enim Deus *Iudeis* in Lege Veteri constituerat civitates *Refugii*, quo se, dum certa commiserant delicta, recipere potuissent, ubi adversus aggressores suos se tutarentur; ita **JESUS** in No-

va Lege instituit hoc Sacramentum, ut nobis sit in locum *Refugii* contra hostes, qui animam nostram circumdant undique, et illi diu noctuque struunt insidias. Utique, mi *JESU*, Tu es *Refugium* meum a tribulatione, qua circumdedit me (Psalm. 31. 7.) Igitur; *Esto mihi in Deum protectorem, et in dominum Refugium, ut salvum me facias*: (Psalm. 30. 3.) Sine te mundus, earo, dæmon, infensissimi mihi hostes, triumphabant de mea infirmitate: per te autem et *In te eripiar a tentatione.* (Psalm. 17. 30.)

Punctum illi

Considera, JESUM præterea in hoc Sacramento esse *Refugium* nostrum adversus justum Patris sui furoram : Sanguinis namque sui oblatione assidue pro nobis intercedens, ipsum placat nobisque conciliat : *petra Refugium herinacis.* (Psalm. 103. 18.) Jesus, qui *Petra* est, etiam *Refugium* est peccatoribus, qui, instar herinaciorum, suis criminibus toti sunt hirsuti. Felices nos, quibus tam tutum *Refugium* est datum ! Ad hoc ergo nos recipiamus ; in JESU nos abscondamus Vulneribus ; neque ad illum reformidemus accedere, quod graves peccatores simus : nos enim benignissime ad se invitati : *Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis :* (Matt. 11. 28.) Et vero, ad quem, optime mihi JESU, fugiam, nisi ad te ?

DIES XXI.

Iesus, in Eucharistia, Spes nostra.

Punctuation I.

Considera, JESUM in Eucharistia esse unicam Spem nostram, quia omnium naturæ, gratiæ et gloriæ bonorum fons est ; quia nihil, quam per ejus merita, obtinere valemus ; quia auxiliari nobis et potest et vult ; quia denique se nobis auxiliaturum promisit, et fidelis est in suis promissis. Atque haec prærogativa solius JESU sunt, ita ut illas nulla creatura habeat. In quo ergo securius quam in ipso fiduciam tuam reponere potes ? Cur interim in tuo, vel cuiuspam mortalis hominis brachio confidis ? Quorsum tibi humana Spes tua hucusque profuit ? Quid a mundo, principibus, amicis tuis expectas ? Nonne undequaque deficiunt ? Profecto, bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine. (Psalm. 117. 8.) Itaque, in te uno, mihi JESU, fiduciam meam omnem pro tempore, et pro æternitate constituo : in quocumque statu fuero, non in alio, quam in te solo sperabo.

Punctum II.

Considera, JESUM, et si in Eucharistia sit omnis
Spes nostra, nihilominus velle, ut, quidquid penes
nos est, agamus ad promerendum nobis sue protec-
tionis gratiam. Vult ergo, ut oremus, ut exercea-
mus bona opera, ut fideliter munia nostra implea-
mus, et ut, cum fecerimus omnia, que præcepta

sunt nobis, dicamus : *Servi inutiles sumus ; quod debimus facere, fecimus.* (Luc. 17. 10.) Alioqui vana nostra Spes est. *Spera in Domino, monet Regius Psaltes, et fac beatitudinem, et inhabita terram, et pasceris in divitias ejus.* (Psalm. 36. 3.) Eja anima mea, JESU gratias age pro omnibus bonis, quibus te hactenus cumulavit; et ab ipso alia, que tibi promisit, expecta, statuens, ejus favente gratia, conniti proximis, ut illa promearis.

DIES XXII.

ANTE MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Thesaurus noster.*

Punctum I.

Considera, JESUM, in Eucharistia esse vere *Thesaurum illum absconditum in agro Ecclesiae*, de quo apud S. Evangelistam *Matthaeum* est sermo : (Matt. 13. 44. etc.) licet enim in hoc Sacramento nihil nisi infirma Panis et Vini elementa intueamur, continet tamen omnes Dei perfectiones, omnes adoranda Humanitatis JESU virtutes et merita, omnes gratiae divitias, omnia Spiritus Sancti dona. Si de hac veritate tibi intime sit persuasum, nihil est, quod dare non debeas, ut tibi *Thesaurum* adeo pretiosum compareres, ad exemplum illius, qui, prout habet S. Evangelium, *Thesauro invento, vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.* Hujusmodi erat dispositio S. Pauli, quando dicebat : *Omnia detrimentum feci, et arbitror ut stercore, ut CHRISTUM lucrifaciam.* (Phil. 3. 8.) Utinam quoque tua sit !

missa est ut cum facilius esset, ac non obstat, quod pries-

Punctum II.

Considera, quale sit gaudium illius hominis, qui *thesaurum* invenit; quanto ardore hunc auferat; quanta sollicitudine abscondat; quantum vereatur, ne amittat; quantum eo occupetur : *Ubi est Thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.* (Math. 6. 21.) Examina, num in Eucharistia, in qua reconditus est *Thesaurus tuus JESUS*, sit cor tuum; num spiritu JESU plenus sis; num solum JESUM desideres. Eheu ! quam es frigidus ! quam indifferens ! forsitan cor tuum in mundo est, in voluptatibus, in honoribus, in divitias; atque id unum cogitas, ut thesaurizet tibi thesauros, quos ærugo et tinea demoliri, et fures effondere et furari possunt. Ah ! demum sape, solumque *Thesaurum* quare infinitum, *Thesaurum immutabilem, Thesaurum non deficiemt,* (Luc. 12. 33.) qui est JESUS CHRISTUS ipse: cætera omnia nihil fac, et dic cum S. Ignatio Martire: *Tantum Christo fruar!*

DIES XXII.

POST MISSAM.

Jesus, in Eucharistia, *Beatiudo nostra.*

Punctum I.

Considera, te in sacrosanto Missæ Sacrificio acceptisse eundem JESUM, qui in Cœlis cum Patre et S. Spiritu felices facit Angelos et Sanctos; quique Divinitatis sue contemplatione, animas; corpora vero, aspectu sue Humanitatis beat: unde sequitur, te accepisse illum ipsum, qui omnis nostra *Beatiudo* est, cum nostræ tum essentialis, tum accidentalis